

DYREKTOR GENERALNY
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

BO.532.5.2025.BW

Warszawa, 28 sierpnia 2025 r.

**Pan
Czesław Tuła
Przewodniczący
Niezależnego Samorządnego
Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników
Więziennictwa**

Szanowny Panie Przewodniczący

Odpowiadając na pismo z 13 sierpnia br. (L.dz. ZG/202/2025) uprzejmie informuję, że nie sformułowano żadnych poleceń ani regulacji, w tym w prawie wewnętrznym Służby Więziennej, które kształtowałyby sposób udzielania przerwy w czasie służby, o której mowa w art. 117b ustawy o Służbie Więziennej. Realizację przywołanej normy ustawowej pozostawiono kierownikom poszczególnych jednostek organizacyjnych.

Specyfika zadań związanych ze sposobem ochrony konwojowania, w tym liczebność składu konwoju (w okolicznościach konwojowania realizowanego w zewnętrznym podmiocie leczniczym, przez 12 godzin, jest to co najmniej dwóch funkcjonariuszy) oraz możliwość wzajemnego powierzania sobie zadań przez konwojujących pozwala funkcjonariuszom zorganizować przerwę w czasie służby konwojowej.

W okresie 12 godzin służby, uwzględniając specyfikę szpitalnego konwojowania, gdzie co do zasady polega ono na statycznym dozorowaniu osoby pozbawionej wolności, bez konieczności przemieszczania się poza salę szpitalną lub oddział, istnieją warunki do tego, aby każdy z konwojujących odpoczywał przez co najmniej 45 minut, tym bardziej, że na podstawie ust. 4 powołanego przepisu, przerwa w służbie może być dzielona. Sposób zabezpieczenia konwojowania w czasie odpoczynku jednego z funkcjonariuszy zależy od indywidualnych warunków konwojowania, określać je powinno się w oparciu o analizę warunków i właściwości osobistych konwojowanego, rozpoznanie miejsca konwojowania oraz ewentualnie z uwzględnieniem innych informacji dotyczących konwojowania pozyskanych w czasie jego organizacji. Jak wspomniano na wstępie, jest to kompetencja kierownictwa jednostki, która organizuje konwojowanie.

W okolicznościach, w których – w ocenie dowódcy konwoju – niemożliwym będzie zorganizowanie przerwy, konwojujący powinni zawiadomić o przeszkodach bezpośredniego przełożonego, by kierownictwo jednostki mogło zareagować odpowiednio do zgłoszonych okoliczności.

Warunki konwojowania co do zasady różnią się od siebie, różne są cechy konwojowanych osób pozbawionych wolności oraz specyfika szpitali, w których konwojowanie jest realizowane. Niemożliwym jest, aby z poziomu Centralnego Zarządu Służby Więziennej, w sposób generalny dla Służby, zaplanować jednoznacznie sposób udzielania przerwy w czasie konwojowania, stąd kwestię tę pozostawiono w ramach kompetencji dyrektorów zakładów karnych i aresztów śledczych, którzy zobowiązani są do jej udzielania funkcjonariuszom z mocy ustawy.

Z poważaniem

DYREKTOR GENERALNY
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

plk Renata Niziołek

Wykonano w 2 egz.:

1. Adresat;
2. aa.